

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

معنی الأديب

بحث «إن»

جلسه ۲۲

استاد وافی

بحث «إن»:

این کلمه بر چهار وجه استعمال شده است:

۱. شرطیه:

۲. نافیه:

۳. مخففه:

۴. زائده:

«إن» مخففه:

۱. در جمله اسمیه:

اگر بر جمله اسمیه داخل شود، می تواند عمل داشته باشد ولی معمولاً عمل نمی کند: (وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ

لَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)

۲. در جمله فعلیه:

اگر بر جمله فعلیه داخل شود، به هیچ وجه عمل نمی کند، و معمولاً بر ماضی ناسخ داخل می شود:

(وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً).

«إن» زائده:

معمولاً بعد از «ما» نافیه که بر جمله فعلیه داخل شده، واقع می شود:

وما إن رأى الراؤون أفضل منهم * لدى الموت سادات و زهر قماقمه

نکته: برخی نحویین، دو معنی «قد» و «اذ» را نیز برای «إن» ذکر کرده اند.